

תלמודו בידו

דף ב עמוד א

א מי הם הפטורים מלעלות לרגל וְלִהְרָאוֹת לפני ה' בעזרה ?

ב מאיזה גיל חייבו חכמים את הורי הקטן להעלותו מירושלים לעזרה ברגל משום חינוך ?

ג האם חציו עבד וחציו בן חורין חייב בראייה ?

ד היה חיגר ביום ראשון של חג ונתרפא ביום השני, האם הוא חייב בראייה ובחגיגה ?

ה האם סומא באחת מעיניו חייב בראייה ?

- א** 1. חרש ושוטה, כיון שאינם בני דעת ופטורים ממצוות.
2. טומטום [אין בו סימני זכר או סימני נקבה] ואנדרוגינוס [יש בו סימני זכר וגם סימני נקבה].
3. נשים ועבדים כנעניים שאינם משוחררים.
4. חיגר, סומא, חולה, וזקן שתשש כוחו.

ב בית שמאי: כל שיכול לרכוב על כתפי אביו ולעלות כך מירושלים להר הבית.
בית הלל: כל שיכול לאחוז ביד אביו ולעלות ברגליו מירושלים להר הבית.
אבל כל שאינו יכול לעלות ברגליו, אפילו גדול, פטור. שנאמר "רגלים".

ג משנה ראשונה: פטור. ואין צד החירות שבו מחייבו, כיון שיש לו אדון אחר מלבד ה'.
משנה אחרונה [שחייב רבו לשחררו]: חייב, שהרי הוא כאילו שוחרר כבר.

ד ר' אושעיא: חייב. כיון שכל יום מימי הרגל מחייב בפני עצמו את מי שטרם הקריב.
ר' יוחנן: פטור. שרק היום הראשון מחייב, ושאר הימים אינם אלא תשלומים למי שלא הקריב ביום הראשון.

ה משנה: חייב, ואף שהסומא בשת עיניו פטור.
ר' יהודה: פטור. שנאמר "יראה כל זכורך". והרי הכתיב "יִרְאֶה", אך הקרי יִרְאֶה.
והוקשו ללמד שכשם שהקב"ה [וכביכול] "יִרְאֶה" את האדם בשתי עיניו, כך הקב"ה יִרְאֶה לאדם [וכביכול] על ידי שתי עיני האדם.